

Raamattulentosarja
SANASTA TIEN LÖYTÄÄ
Sievissä 21. helmikuuta 2015
www.sanaveli.com
veli.tuomi@gmail.com

72. Raamattuluento: Tapahtukoon sinun tahtosi

Alkurukous: Tapahtukoon sinun tahtosi myös tänä päivänä kaikkien lapsiesi elämässä. Opetathan meille tahtosi tuntemista tälläkin raamattuluennolla. Aamen.

Aluksi

Olet tervetullut myös tälle luennolle asuit sitten lähellä tai kaukana. Käsittelemme uutta raamattuaihetta. Nyt paneudumme Herran rukouksen erääseen yksityiskohtaan.

”Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Näin me rukoilemme Jeesuksen opettamalla tavalla kaikkialla kristikunnassa. Näin on tehty kohta 2000 vuotta. Silti tässä rukouksessa on kohtia, joita emme kokonaan ymmärrä.

Ennen kuin menemme varsinaiseen aiheeseen, seuraavassa on pieni poikkeama teemasta. Monia on ihmetyttänyt Isä Meidän rukouksen lopussa oleva virke: ”Älä saata meitä kiusaukseen vaan päästä meidät pahasta”. Tästä saa kuvan, että Jumala pyrkii saattamaan meitä kiusauksiin, mutta pyydämme tässä, ettei hän sitä tekisi. Virke on itse asiassa aika outo. Nykyisessä käännöksessä asia on korjattu paremmin alkutekstiä vastaavaksi: ”Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen; ” [vaan päästä meidät pahasta]”. Jälkimmäinen osa on liitetty tähän rukoukseen myöhemmin. Nyt rukous on oikeammin ja ymmärrettävämmin käännetty.

Mutta sitten menemme varsinaiseen aiheeseen. Herran rukouksessa on eräs toinen virke, joka jää usein huomioimatta tai ymmärtämättä. Menemme helposti ohi tämän virkkeen. Rukoilemme: ”Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa?” Mutta mitä se rukous merkitsee? Etsimme nyt tähän virkkeeseen vastauksia Herran sanasta ja hänen Henkensä avulla. Tämä on siis nyt luentoaiheemme.

Herran rukouksen oppii helposti ulkoa, mutta sen ymmärtäminen ja toteuttaminen elämässä vaati koko elämän mittaista kilvoittelua. Myöskään täysin tyhjentävää selitystä Herran rukouksesta kokonaisuutena ei voi tehdä.

Vastauksia

Mutta nuo Herran rukouksen sanat, jotka esitimme, on syytä meidän oikein ymmärtää. Vai ovatko sanat meille täysin selviä? Kukaan ei voi vastata myöntävästi. Mutta eikö lainattu virke tarkoita sitä, että Jumalan tahdon tulisi tapahtua täydellisesti sinun ja minun, ja meidän kaikkien kohdallamme? Se tarkoittaa todella sitä, että pyydämme, että eläisimme Jumalan tahdon mukaista elämää joka päivä. Jos näin saa tapahtua, olemme luovuttaneet siinä silloin oman tahtomme pois ja antaneet kaiken elämässämme Jumalan tahdon alaisuuteen. ”En siis enää minä, vaan Kristus”. Kun tämä avautuu sisimmälle, joudumme taisteluun, sillä nythän jokin muu persoona on ottanut päätäntävällän asiois-

tamme. Suhteessa Jumalaan se tarkoittaa juuri tätä: Minä olen antanut Jumalalle täysin elämäni ohjat.

Monista maanpäällisistä joka päivän asioista joudumme edelleen päättämään. Tarvitsemme moniin asioihin myös omaa tahtoa. Minulla tulee olla siis myös oma tahto. Emme ole tahdottomia olentoja. Hengellisissäkin asioissa tarvitaan toki myös omaa tahtoa. Eräs esimerkki apostoli Paavalilta: ”Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää” (1. Kor. 11:3). Paavali siis tahtoo, että seurakunnissa toimitaan tämän opetuksen mukaan. Tässä Herran tahto ja Paavalin tahto ovat yhteneviä. Tämä selviää muista raamatunkohdista, esimerkiksi seuraavasta: ”Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky” (1. Kor. 14:37). Vain Paavali voi kirjoittaa näin. Myös tämä yksityiskohta on siis Herran tahto, vaikkei maailma sitä hyväksyisikään. Mitäpä maailman henki nyt sitten Jumalan sanasta hyväksyisi? Ne kaksi tahoa ja tahtoa ovat jyrkässä ristiriidassa keskenään. Toki mies ei saa käyttää asemaansa väärin – ja käyttää kuitenkin usein. Vaimolla voi olla vaikeaa hallitsevan miehen, jopa alkoholistin tai muun miehen ongelman kanssa. Voimaa kysytään ja rakkautta. Monella vaimolla on vaikeaa. Joskus tilanne vaikeuttaa aivan mahdottomalta. Sitten toki kysellään, pitääkö tätä ohje paikkansa tänä aikana.

Mutta sitten, me kaikki huomaamme olevamme luonnostamme ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. Tahtomme ei tahdo taipua Jumalan tahtoon. Tämä on aivan luonnollista, koska meissä asuva synty tekee meidät itsekkäiksi. Tahtomme on talttumaton. Tämä on kaikkien ihmisten tila: olemme ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. Asiointila muuttuu vasta, kun ristiriita saa muuttua ristinrauhaksi.

Kun alamme toimia Jumalan tahdon mukaisesti, huomaamme myös toimivamme oikein. Tulomme tuntemaan tämän elämässämme. Eräs sen ilmentymä on rauha Jumalan kanssa. Ymmärrämme tämän olevan oikean opin ja oikean tien. Jeesus sanoo: ”Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani” (Joh. 7:17). Kun suostumme siihen tiehen, jonka Jumala on meille suonut, ajan myötä huomaamme sen tuovat siunausta, rauhaa ja lepoa ja armon tuntemisemme kasvaa.

Jeesus lausuu myös: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.” (Matt. 7:21). Tämä sana tekee uusia ongelmia elämäämme. Ihmisellä voi näet olla oikeantuntuinen oppi. Hän voi jopa ylpeillä sillä. Hän on puhdasoppinen. Hän toimii ulkonaisestikin oikein. Hänestä annetaan hyvä kuva seurakunnassa ja maailmassa. Silti voi tämä kyseinen ihminen olla Herran edessä onneton. Jumalan tahdon toteutuminen puuttuu. Sisäinen ”minä” ei olekaan sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Jokin jäi huomaamatta. Jotakin puuttuu. Tällöin voidaan sanoa, että ollaan ”teknisesti” oikeassa ja oikealla tiellä, mutta sisäinen ihminen on muuttumaton ja vaeltaa sen vuoksi erossa Jumalasta. Tuossa tilassa ei tunneta Hengen johdatusta. Herra kuitenkin odottaa että tahdon lisäksi myös sydämemme on annettu hänelle. Pelkkä ”tahdonratkaisu” ei siis yksin riitä. Pelkkä tahtominenkaan ei siis johda aina oikealle tielle. Apostoli Paavali joutui tähän taisteluun mukaan: ”...Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei” (Room. 7:18). Meidän tahtomme ei yksin riitä jos kerran voima sen toteuttamiseen puuttuu. ”Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen.” (Room. 9:16). Uskomme ratkaisee. Mutta myös uskomme on Jumalan tahdon toteuttamista.

Kun sydän on annettu Jumalan tahdon alle, kaikki on annettu. Sillä: ”Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.” (Matt. 6:24). Herran näkee kaiken, sydämeemmekin. ”Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvydetkin” (1. Kor. 2:10). ”Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden” (Ps. 51:8). Voimme olla todella vajavaisia ihmisiä, vajavaisia maailmassa, vajavaisia Herran edessä. Mutta olemme silti autuaita, jos Herran Henki johtaa ajatuksiamme ja tekemisiämme. Voimme olla onnellisia ihmisiä, vaikka vaelluksemme ei kestäkään joidenkin arvos-

telijoiden tutkivien silmien alla. Herra on kuitenkin heikoissa väkevä. Jumala vihaa itsekkyyttä, ylpeyttä ja kopeutta. ”Mutta nöyrylle hän antaa armon.” ”*Korkea ja Ylhäinen, hän, joka pysyy ikuisesti, jonka nimi on Pyhä, sanoo näin: - Minä asun korkeudessa ja pyhydessä, mutta asun myös murtuneiden ja nöyriä luona. Minä virvoitan murtuneiden hengen ja herätän eloon nöyriä sydämiä. Sillä en minä iankaiken riitele enkä vihastu ainiaaksi; muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka minä tehnyt olen.*” (Jes. 57:15,16).

Itsekkyys ei taivu Herran sanan mukaan. Erään ortodoksimunkin mukaan itsekkään ihmisen Herran rukous kuuluu äärimmillään näin: ”Minä itse olen oma jumalani. Tulkoon minun valtakuntani. Tulkoon itselleni luksusta ja ylenpalttisesti aineellista hyvää. En pyydä anteeksiantoa, koska en itsekään anna anteeksi. Etsin nautintoa ja vihaan kaikkea kivuliasta. Sillä minun on valtakunta, voima ja kunnia.”

Maailman hengen valtaamassa ihmisessä sisäinen elämä saa aikaan jotain tuollaista rukousta. Mutta Sana sanoo: ”*Älkääkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä*” (Room. 12:2).

Miten muuttaa tahtuelämänsä?

En voi muuttua omin voimin. Liha ei voi muuttaa lihaa. Onko pakotietä? On. Herran tie on sellainen.

”*Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia*” (Room. 8:14). ”*Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi*” (Room. 11:32).

Kun saamme kuulla Sanasta, että: ”*Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi*” (Fil. 2:13), asiat saattavat muuttua. Jumalan valtakunnassa on sellainen järjestys, että kaiken minkä Jumala vaatii, hän on jo tehnyt puolestamme. On siis kuljettava ennalta tehdyissä töissä. Meidän tahtomme ei voi siis muuttaa meitä itseämme. Se on turmeltunut ja paha. Se saattaa kyllä tahtoa, mutta sillä ei ole voimaa. Useimmiten tahto on pahan puolella. Eräs mies totesi puhelimesta: ”Paavalilla oli kyllä tahtoa, mutta minulla ei ole aina sitäkään.” Sekin voi olla totta. Oma tahto haluaa iloja, nautintoja, rikkautta, helppoa elämää ja omaa kunniaa. Toki jossakin joku tahtoo tulla sanan tekijäksi, mutta huomaa itsessään sellaisen lain, ettei kykene johonkin näin korkeaan tehtävään. Nyt kuulemme Sanasta että Jumala on se joka muuttaa. Jumala vaikuttaa tahtomisemme niin kuin tekemisemme. Näin hänen tahtonsa toteutuu. Niin minä siis taivutan tahtoni hänen tahtoonsa. ”*Ja lähettäjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä, jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kaikki*” (Joh. 6:39). Mutta tähän sana vasta ihana on. Meidät johdatetaan Jumalan tahdosta iankaikkiseen elämään. Meidän tulee riippua hänessä kiinni. Meidät Kristus herättää viimeisenä päivänä. Kun olemme jättäneet elämämme Jumalan haltuun, meitä ei voi erottaa enää mikään hänestä. Lue Roomalaiskirjeestä: ”*Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme*” (Room. 8:38,39). Tämä on huikaisevaa sanomaa. Ja vielä apostoli Paavali kirjoittaa: ”*Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat*” (Room. 8:1). Jumalan tahto on näin toteutunut. Nämä lupauksen sanat ovat ihanaa ruokaa ja juomaa erämaassa vaeltavalle. Miksi siis valitella omaa tilaansa, kun ei meissä asu mitään hyvää? Tahtoa saattaa ehkä olla, mutta voimaa ei. Miksi huokailla niin paljon kun kuitenkin ”*Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen*”. Hänen on kaikki. Hänen tahtonsa on saattaa monia kirkkauteensa. ”*Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.*” (Hepr. 2:10). On vain yksi täydellinen, Herra Jeesus Kristus. Siksi pelastuksemme on täydellinen, kunhan emme enää palaa hulluuteemme ja orjuuteemme. Pelastajamme sanoo: ”*Profetoissa on kirjoitettu: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'...*” (Joh. 6:45). Perillä ovat kerran ne jotka ovat saaneet opetuk-

sen Jumalalta ja ovat taipuneet Jumalan tahtoon ja hänen vaikuttamaansa tekemiseen. Välille ovat jääneet ne, jotka ovat eläneet oman tahtonsa vallassa. Siksi Jeesus sanoo meille: ”*Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.*” ” (Matt. 12:50). Ja Paavali kehottaa: ”*Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa*” (2. Tim. 2:1). Riippuminen kiinni Kristuksessa toteuttaa Jumalan tahtoa. ”*Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.*” ” (Ps. 91:14).

Iloa ahdistuksessa.

Maailmassa meillä on ahdistus. Vihollisia uskonelämällämme on paljon. On epäuskoa, on väsymistä, kaiken heittämistä. Mutta Jeesus sanoo: ”Minä olen voittanut maailman.” ”Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yllin kyllin.” Vaikka kauniisti lauletaankin laulussa ”Kahden maan kansalainen”, olemme Jumalan sanan mukaan vain yhden maan kansalaisia. Me olemme maailmassa, mutta emme ole maailmasta. Olemme taivaan kansalaisia, mutta täällä ajassa vieraita ja muukalaisia, jos kerran olemme Kristuksen omia. Monet ahdistukset ja kärsimykset voivat kohdata taivaan kansalaisia. Ne eivät saa silti viedä iloaamme. Kirjoitettu on: ”*Olkaa aina iloiset. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.*” (1. Tess. 5:16–18).

Martti Luther oli jonkin aikaa kovin väsynyt ja masentunut. Vaimo, Katharina von Bora, huomasi sen. Kun näin vain jatkui, Bora tuli eräänä päivänä ruokapöytään mustaan asuun pukeutuneena. Luther kysyi silloin kummeksuen: ”Kuka on kuollut?": Hän sai vaimoltaan vastauksen: ”Jumala”. Luther ihmetteli, että kuinka niin? ”Ainakin sinun olemuksestasi päätellen”, Bora vastasi. Luther oli hetken hiljaa, mutta sitten hän otti seinältä luutun ja alkoi soitella iloisia lauluja Herrasta. Masennus sai väistyä ja vaimokin oli pian onnellinen. Tällaista sattuu pyhillekin.

Mitä kirkkaimmin me näemme pelastuksemme tuojan, Jeesuksen Kristuksen kaikessa voimassaan, sitä suurempi ja enenevämpi armo on kanssamme. Hän on sanonut: ”*Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa...*” (Matt. 5:12). ”*Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.*” ” (Luuk. 10: 19,20).

Moni näkee itsensä lahjattomana ja ilman mitään suuria kokemuksia. Kuitenkaan ei aina nähdä sitä suunnattoman suurta pelastusta, joka on tullut Herraan uskovan osaksi. Se ei ole aivan vähäpätöinen asia. Se on tärkein. ”*Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittaanaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskoviissa. Se on sama väkevä voima, jota hän osoitti herättäessään Kristuksen kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaassa, ylemmäksi kaikkia valtoja, voimia ja mahteja, ylemmäksi kaikkia herruuksia, jotka mainitaan tässä ja tulevasakin maailmassa.*” (Ef. 1:17–21).

Me olemme yhtä Herramme kanssa. Olemme kuolleet hänen kanssaan. Kun saimme uskon lahjan, nousimme kuolleista niin kuin hän. Me saamme kulkea siinä samassa ylösnousemusvoimassa, jolla myös Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta.

Vammaisen mies tulee huolissaan torilla kysymään: ”Kun Jumala etsii totuutta salatuimpaan asti, niin miten minä löydän sen totuuden, kun minä en löydä sitä Raamatusta.” Hän oli huolissaan. Hän sai vastauksena kuulla: ”Etkö ole lukenut Jeesuksesta: 'Hän oli täynnä armoa ja totuutta' (Joh. 1:14). ja hänhän itse sanoo: 'Minä olen tie, totuus ja elämä'. Hän on juuri se totuus, jota sinä niin kovasti etsit.” Jo kohta valo syttyy miehen olemukseen. ”Voi minua tyhmää”, hän taisi sanoa ja jatkoi matkaa niin kuin Kandaken hoviherra kerran – iloiten. Joskus pienikin kohtaaminen voi aukaista suuren ilon.

Emme kykene itsessämme toteuttamaan Jumalan tahtoa täydellisesti. Vain Kristus on tehnyt Isän tahdon täydellisesti. Hän itse sanoo: ”Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen - kirjakkääröön on minusta kirjoitettu tekemään sinun tahtosi, Jumala'.” (Hepr. 10: 7). Näin saamme vaeltaa täytetyn työn varassa. Mitään ei Jumalan lapselta puutu. Herra Jeesus Kristus on uskomme alkaja ja täydelliseksi tekijä. Hän on meidän paimenemme.

1

”Kun Herra hoitaa, paimentaa,
ei silloin mitään puutu.
Hän kaitsemasta minua
ei väsy, ei hän suutu.
Hän ruokkii taivaan leivällä
ja elävällä vedellä
virvoittaa sieluani.

4

Hän sielulleni valmistaa
runsaimman armopöydän.
Hän Hengellensä vahvistaa,
niin että riemun löydän.
Minua seuraa laupeus
ja Herran hyvyys, rakkaus
päivien loppuun asti.”
(Virsi 375)

Sotaahan se tietää

Etsiessämme Jumalan tahtoa, joudumme vääjäämättä sotaan. Joudumme kiusauksiin koska pimeyden voimat tekevät jatkuvia hyökkäyksiä Jumalan lapsia kohtaan, mutta jättävät oman väkensä rauhaan. On muitakin ulkopuolisia vihollisia. Heidän suhteenkin olisi osattava toimia oikein. ”*sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömään ihmisten ymmärtämättömyydeltä*” (1. Piet. 2:15).

”*Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin paha tehden*” (1. Piet. 3:17).

”*Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa tekin aseksenne sama mieli - sillä joka lihassa kärsii, se lakkaa synnistä - ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.*” (1. Piet. 4:2).

”*Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti*” (1. Joh. 2:17).

”*Sen tähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on*” (1. Piet. 4:19).

Huomaamme nyt, että Jumalan tahdon noudattaminen johtaa sotaan ja kärsimykseen. Niitä emme voi mitenkään välttää, koska niihin joutui myös Jeesus Kristus, Herramme. Meidän on vain päätettävä pysymmekö tällä tiellä, Jumalan tahdon tiellä, vai luovutamme ja palaamme turmeltuneen luontomme tapoihin ja sen tahtomalle tielle. Jumalan tahdon tie vie kuitenkin elämään, lihan tie johtaa tuhoon. Tarvitsemme siis kestävyyttä, ettemme anna periksi omalle luonnollemme ja sen himoille. Tarvitsemme apua ylhäältä. Tarvitsemme sitä sisäisiä ja ulkopuolelta tulevia vihollisia vastaan. ”*Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseen Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on*” (Hepr. 10:36).

Herra mielellään auttaa tässä köyhää ja voimatonta lastaan. Hän on meidän puolellamme.

Jos joku tahtoo

Luemme evankeliumeista: ”*Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähdeni, hän pelastaa sen."*” (Luuk. 9:23, 24). Herra ei tee pelastuksemme asiassa mitään kysymällä myös meidän tahtoaamme. Kukaan ei joudu taivaaseen vahingossa. Kukaan ei päädy taivaaseen vastoin tahtoaan. ”*Jos joku tahtoo*”, Jeesus sanoo. Hän kysyy, löytyykö niitä, jotka ovat valmiit luopumaan kaikesta ja seuraamaan häntä. Kun hänen seuraansa lähdetään, emme voi asettaa omia tavoitteitamme: joko hän, tai minä. Mutta kaikki eivät uskalla luovuttaa omaa elämäänsä Kristuksen seuraamiseen. Tämä on siis ratkaisun paikka. Siinä elämämme suunta ratkeaa. Kuitenkin Jumalan tahdon tie on ihana. Vapaus tulee siitä, että Herra hallitsee kaikkea. Jeesus kysyy tätä asiaa myös Ilmestyskirjassa: ”*Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.*” (Ilm. 22:17). Ihana tulevaisuus odottaa matkalle lähtijää. Elämän veden virrat odottavat ja kaiken saa ilmaiseksi.

Toki tässä kysytään meiltä kustannuslaskelmia. ”*Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, niin kai hän ensin istuutuu arvioimaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi.*” (Luuk. 14:28). Tästä on kysymys. Kustannukset ovat omasta elämästä, haasteista, maisesta menestymisestä, ehkä kunniastakin luopumista. Tulemme silloin vehnänjyvän tielle. Siinä on kyse samasta asiasta. ”*Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon. Joka rakastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän.*” (Joh. 12:24,25).

Ystävä, tämä kannattaa. Palkka on huikaiseva. Mikään tässä maailmassa ei ole arvokkaampaa. Ei vaikka saisi omakseen koko maailman. Mutta se tietää suostumista putoamaan maan mustaan multa, lahoamaan ja kuolemaan siellä. Vain tuosta kuolevasta jyvistä kasvaa uutta. ”*"Mutta osa jyvistä putosi hyvään maahan ja antoi sadon, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää. Jolla on korvat, se kuulkkoon!"*” (Matt. 13:8,9). Itsensä uhraamalla ja suostumalla kuolemaan itselleen, voi tuottaa monikymmenkertaisen sadon. Monia sieluja pelastuu. Moni saa avun ahdingkoonsa. Niin tapahtui, vaikka et olisikaan opettaja tai saarnamies. Tehtäviä on monia, mutta päämäärä on sama. Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on aina sama. Kaikkia tarvitaan. Palkkio on sama. Kysytään siis tahtomista ja tekemistä. Herra vaikuttaa nämä siinä ihmisessä joka suostuu. Meitä vaaditaan, meitä kutsutaan kuolemaan. ”*Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.*” (2. Kor. 5:14,15).

Siksi rakkaudella, isänä ja veljenä, puhun kaikille näin. Tämä matka kannattaa. Vaikka menettäisimme kaikki Jeesuksen tähden, se on vähäinen hinta iankaikkisuuteen verraten. ”*Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme murtuukin, niin sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdingkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti.*” (2. Kor. 4:16,18). Siksi: ”*Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.*” (Matt. 6:19–21).

Jotakin olemme saaneet tässä selvitettyksi Jumalan tahdon mukaisesta elämästä. Herra sinua runsain mitoin siunatkoon meille ennalta määrätyn perintöosan tiellä. Sillä: ”*Jumala on myös antanut Kristuksessa meille perintöosan, niin kuin hän oli suunnitellut ja ennalta määrännyt - hän, joka saattaa kaiken tapahtumaan tahtonsa ja päätöksensä mukaisesti.*” (Ef. 1:11). Amen.